

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра цивільно-правових дисциплін

Кафедра трудового, земельного та господарського права

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра цивільно-правових дисциплін

ВПЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА

28 лютого 2020 р.

ОДЕСА

УДК 347.1 (477)(4/9)

ББК 67.404+67.99

В 80

Рекомендовано до друку рішенням кафедри цивільно-правових дисциплін та кафедри трудового, земельного та господарського права Одеського державного університету внутрішніх справ (протокол № 11 від 13.03.2020 року)

Упорядник:

Церковна О.В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін.

Редактори:

Маковій Віктор Петрович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

Зайцев Олексій Леонідович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ;

Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права : матеріали міжнародної науково-практичної інтернет-конференції м. Одеса, 28 лютого 2020 р. / редкол. В.П. Маковій та ін. – Одеса, ОДУВС, 2020. – 184 с.

Збірник містить матеріали доповідей міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права» (Одеса, 28 лютого 2020 р.). У роботі конференції взяли участь науковці, науково-педагогічні працівники вищих навчальних закладів, , ад'юнкти , аспіранти та магістранти з 12 українських навчальних та наукових закладів юридичного профілю, а також Академії поліції Азербайджанської Республіки, Гродненського державного університету імені Янки Купали (м. Гродно, Республіка Білорусь), Академії управління при Президентові Республіки Білорусь, Карагандинського державного університету імені академіка Е.А. Букетова (Республіка Казахстан), Бельцького державного Університету ім. «Аліку Руссо» (Республіка Молдова).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних навчальних закладів, науковцями, практичними працівниками, які цікавляться проблемами впливу інтеграційних тенденцій на розвиток вітчизняного права.

© Одеський державний університет внутрішніх справ, 2020

Гоштинар С. Л.

Кандидат юридичних наук, доцент
кафедри трудового, земельного та
господарського права Одеського
державного університету внутрішніх справ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА БЛИЗЬКОГО СХОДУ

Майже в усіх цивілізованих державах фундаментальною основою організації управління земельними ресурсами є державне регулювання земельних правовідносин, хоча принципи, форми і підходи до правового вирішення цієї проблеми в різних країнах істотно різняться.

Німеччина

У Німеччині право на існування мають всі форми власності на землю при тому, що в приватній власності перебуває більше 90% земель. У ФРН практично не існує перешкод на придбання земельних ділянок для осіб, які займаються сільськогосподарським виробництвом, при дотриманні мораторію на перерозподіл землі, тобто заборони продажу її особі неаграрної спеціалізації.

Німецьке земельне право встановлює також й інші обмеження щодо обороту земель сільськогосподарського призначення та лісового фонду, що передбачає, в першу чергу, заборону на дроблення лісових і сільськогосподарських ділянок, заборону на зміну цільового призначення, що забезпечує розвиток високоефективного агропромислового виробництва в інтересах суспільства. Особливу увагу при цьому приділено контролю за раціональним, цільовим та ефективним використанням земель, виконанням землевласниками правових зобов'язань, в тому числі податкових, для чого й функціонують спеціальні сільськогосподарські суди.

Данія

У Данії, згідно з чинним законодавством, сільськогосподарськими землями можуть володіти лише фізичні особи, банкам та страховим товариствам заборонено купувати землю. Крім того, особа, що володіє землею, повинна проживати на території господарства, а в разі, якщо розмір селянського господарства перевищує 30 га, то воно може бути придбано тільки особою, яка одержала спеціальну сільськогосподарську освіту.

Італія

В Італії особа, яка отримує земельну ділянку, повинна: по перше, бути безпосереднім виробником, тобто обробляти землю власною працею або працею членів своєї сім'ї; по друге, володіти ефективними професійними навичками; по третє, бути протягом 20 років членом тих кооперативів, які організовані органом суб'єктом публічного права з метою гарантування технічного та фінансового сприяння новим дрібним власникам виробникам; по четверте, витримати випробувальний термін — три роки умовно з правом розірвання договору.

Кілька законів і підзаконних актів містять елементи, що структурують систему планування (Закон 1150/1942, Закон 765/1967, Закон 1187/1968, Закон 1444/1968, Закон 10/1977 та Міжвідомчий указ 1444/1968). Подальші важливі нормативно-правові акти передбачені численними природоохоронними актами, що стосуються різних аспектів охорони навколишнього природного середовища, та постановами, які регулюють оцінку впливу на навколишнє середовище відповідно до норм ЄС. Більшість рамкового законодавства запроваджується на регіональному рівні.

Велика Британія

В Англії тривалий час не було створено єдиного інституту власності на землю. Формально вся земля належить королівській родині, але права на володіння нею вільно продаються, що дає змогу використовувати її досить ефективно. Водночас змінити цільове використання земельної ділянки дуже складно. Власникам землі заборонено продавати її іноземцям.

У цивільному праві визнавалися такі форми обмеженої земельної власності як «фрігольд» — вільне володіння, «копігольд» — володіння з тривалим збереженням деяких повинностей. Існувала так звана «урізана» власність, за якою землю можна було передати в спадок, але не можна було

продати. Своєрідність англійського права власності на землю обумовила поширення земельної оренди — довгострокової і короткострокової. Окрім того, при спадкоємстві за законом земельна власність переходила за принципом майорату до найближчого родича (старшого сина).(1)

Ізраїль

Закони про землю та власність в Ізраїлі є складовою права власності ізраїльського права, що забезпечує правову основу для володіння та інші права на нерухомість щодо всіх форм власності в Ізраїлі, включаючи нерухомість (землю) і рухоме майно.

Наразі Ізраїль контролює близько 20,5 мільйонів дунамів (приблизно 20,5 тис. Км²) або 78% земель, що перебували в оборонній Палестині: 8% (приблизно 1650 км²) перебували у приватній власності євреїв, 6% (приблизно 1300 км²) арабами, решта 86% є державними землями. (2) Прийнято земельне законодавство для легалізації змін у власності на землю.(3)

Станом на 2007 рік, Ізраїльська адміністрація земель (ІЛА), яка була створена в 1960 році, керує 93% земель Ізраїлю, що складають 19 508 км², відповідно до наступних законів і земельної політики. Решта 7% землі перебувають у приватній власності або під охороною релігійних органів влади.

Функції Ізраїльської адміністрації земель (ІЛА)

1. Гарантувати, що національні землі використовуються відповідно до законів Ізраїлю.
2. Активно захищати і контролювати державні землі.
3. Зробити державні землі доступними для громадського користування.
4. Планування, розробка та управління державними земельними резервами.
5. Ініціювати планування і розвиток (в тому числі переселення існуючих мешканців).
6. Регулювати та управляти реєстрацією державних земель.
7. Авторизувати договори та угоди з іншими сторонами.
8. Надавати послуги широкій громадськості.

Діяльність Ізраїльської адміністрації земель (ІЛА) спрямована на:

- Призначення земельних ділянок для державних і державних потреб
- Забезпечення земельних резервів для майбутніх потреб
- Збереження земель сільськогосподарського призначення
- Використання землі відповідно до закону
- Охорона державних земель

Основний закон: Ізраїльські землі (1960) стверджує, що всі землі, що належать державі Ізраїль, залишаються в державній власності і не будуть продані або передані кому-небудь, але дозволяють Кнесету «перекрити» цю заборону на приватизацію законодавством.(4)

Закон про землі Ізраїлю (1960) деталізує кілька винятків з основного закону. Закон про землеустрій Ізраїлю (1960) описує деталі створення та функціонування Ізраїльської адміністрації земель.

Використання землі в Ізраїлі зазвичай означає лізингові права від ІЛА протягом 49 або 98 років. Згідно із ізраїльським законом, ІЛА не може орендувати землю іноземним громадянам, що включає палестинських жителів Єрусалиму, які мають посвідчення особи, але не є громадянами Ізраїлю. На практиці іноземцям може бути дозволено здавати в оренду, якщо вони покажуть, що вони можуть вважатися євреями відповідно до Закону про повернення.

Література:

1. Property Market Report. London: Valuation Office. Spring 2001. P. 219.
2. Abu Sitta, Salman (2001): From Refugees to Citizens at Home. London: Palestine Land Society and Palestinian Return Centre, 2001.
3. Ruling Palestine, A History of the Legally Sanctioned Jewish-Israeli Seizure of Land and Housing in Palestine. Publishers: COHRE & BADIL, May 2005, p. 37
4. https://www.knesset.gov.il/laws/special/eng/basic13_eng.htm
5. https://www.knesset.gov.il/laws/special/eng/basic13_eng.htm

ЗМІСТ

Передмова	3
Давидова І. В. Наслідки недійсності договору страхування	5
Заика Ю. А. Влияние евроинтеграционных процессов на современную доктрину наследственного права Украины	6
Зозуляк О. І. Виключення учасника з ТОВ : окремі аспекти правового регулювання	8
Мельник К. Ю. До проблеми сутності трудових правовідносин та трудового права	10
Надьон В. В. Проблемні аспекти невиконання (неналежного виконання) суб'єктивного цивільного обов'язку	13
Подорожній Є. Ю. До характеристики механізму правового регулювання юридичної відповідальності	15
Чурпіта Г. В., Балюк Т. М. Процесуальний порядок надання права на шлюб	17
Шишка Р. Б. Окремі зауваження щодо регулювання договорів в ЦК України.....	19
Амирян С. С. Применение принципа автономии воли сторон (lex voluntatis) в праве государств-участников Евразийского экономического союза	20
Андрієнко І. С. Щодо сутності юридичної відповідальності у праві соціального забезпечення	23
Андрушко К. Ч. Основные способы защиты авторских и смежных прав в сети интернет	25
Бааджи Н. А. Деякі аспекти праворозуміння адміністративного розсуду у розвитку вітчизняної правової думки	28
Березюк Л. А. Режим рабочего дня (смены) как разновидность стандартного режима рабочего времени	30
Бобко В. Г. Деякі проблеми визначення складу дисциплінарного проступку в умовах реформування трудового законодавства	33
Богданець А. В. Наближення законодавства України про ноу-хау відповідно до європейських стандартів	35
Богустов А.А. Соотношение права на тайну личной жизни и авторского права в проекте гражданского уложения Российской империи	38
Ботнар Е. Г. Правовое регулирование поденной работы в трудовом законодательстве Республики Молдова	40

Будяченко О. М., Пацалова О. О. Деякі питання щодо законодавчого регулювання сурогатного материнства	43
Василько І. В. До характеристики методів забезпечення трудових прав працівників, які працюють у роботодавців - фізичних осіб	45
Веренкіотова О. В. Застосування тимчасового обмеження немайнових прав боржника у виконавчому провадженні	48
Воронова О. В. Представление о реституции с точки зрения права Древнего Рима	50
Гамбург І. А. Вплив Міжнародного союзу латинського нотаріату на правове забезпечення нотаріальної діяльності в Україні	52
Гончарук В. В. Забезпечення трудової дисципліни	55
Гордієнко Т. О. Актуальні питання направлення судових викликів та повідомлень	56
Гоштинар С. Л. Правове регулювання власності на землю в країнах Європи та Близького сходу	59
Григораш Р. Б. Физическое лицо как субъект ответственности по экологическому праву за загрязнение вод	61
Григорєцька І. І. Актуальні питання правового регулювання екологічної безпеки населених пунктів України та підходів до створення правової урбоєкології в Україні	63
Дрішлюк В. І. Строки розгляду господарських справ в порядку позовного провадження в господарському процесі	65
Дутко А. О. Участь малолітніх та неповнолітніх у цивільному процесі України	67
Журавель А. В. Податковий омбудсмен: поняття, роль та значення	69
Зайцев О. Л. Договір про закупівлю та його істотні умови	72
Калінюк А. Л. Здійснення представництва падчерки (пасинка) вітчимою, мачухою за сімейним законодавством України	74
Клименко А. Л. Криптовалюти в системі оплати праці: проблеми правового регулювання	76
Коваленко К. В. Щодо визначення стадій дисциплінарного провадження в Національній поліції	78
Коломієць К. В. Застава як вид забезпечення виконання договору факторингу	80
Кройтор В. А. Проблема систематизації форм влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування	82

Кузніченко О. В., Панченко К. Ю.	
Щодо використання зарубіжного досвіду застосування медіації в трудових спорах	85
Куницький Є. В.	
Визнання позову як процесуальна форма примирення сторін у цивільному процесі	87
Курило Т. В., Татарин І. І.	
Реалізація принципу верховенства права в інституті права природокористування	89
Кучер В. О.	
Екологічні небезпеки на територіях окремих районів Донецької та Луганської областей та шляхи їх подолання	91
Логимахова Е. С.	
Общий (единый) рынок труда в ЕАЭС: правовое регулирование	92
Майкут Х. В.	
До питання гарантій права на мирне володіння своїм майном згідно з Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та першим протоколом до неї	95
Маковій В. П.	
Темпоральні величини у договорах з виконання робіт	97
Мамедов Рашад Юсиф оглы	
Отстранение работника от работы в современном трудовом праве Азербайджана: сравнительно-правовой анализ	99
Матчук С. В.	
Бути мисливцем неплатників аліментів чи не бути	102
Мелех Б.	
Особливості становлення правового регулювання спадкових правовідносин	104
Мелех Л.	
Деякі аспекти скасування мараторію на землю	106
Мирза С. С.	
Цивільно-правовий статус ревізійної комісії у договірних відносинах з управління майном співвласників багатоквартирного будинку	108
Мироненко В. П.	
Стягнення заборгованості по аліментам на дітей: реалії сьогодення	110
Mozhechuk Liusia, Sushko Daryna	
Legal nature of pension as a specific object of pension legal relations of Ukraine	112
Надієнко О. І.	
Міністерство соціальної політики України як орган державного регулювання пенсійного забезпечення	114
Нурбекова Г. Т., Гали Г. К.	

Новые подходы в налоговом администрировании по законодательству Республики Казахстан . 116

Павловський О. С.

Суб'єктний склад правовідносин з поставки матеріальних ресурсів за участю військових частин .. 119

Парасюк В. М.

Підстава цивільно-правової відповідальності: зміст структурних елементів 120

Піляк Н. І.

Зміст цивільного процесуального статусу малолітніх та неповнолітніх 122

Піхурець О. В.

Альтернативні форми правової охорони для комп'ютерних програм 124

Погорєлова Л. Г.

Вплив міжнародних стандартів на правове регулювання забезпечення безпеки праці в Україні 127

Погуть О. П.

До питання про реорганізацію як форму припинення юридичної особи 129

Подорожній А.Ю.

Досвід Великобританії щодо притягнення працівників до дисциплінарної відповідальності 131

Полішко Н. Л.

Підвищення рівня соціального забезпечення працівників Національної поліції України – важливе завдання держави 133

Пушик О. Т.

Особливості правової відповідальності власника істотної участі 135

Резніченко С. В., Кривицька М. В.

Проблеми індивідуалізації фізичної особи при зміні статі 137

Резникова М. О.

Проблемні питання залишення позову без розгляду при розгляді справ про розірвання шлюбу . 139

Рыхлицкая А. А.

Правовое регулирование организации и прекращения свободных экономических зон в государствах-членах ЕАЭС: сравнительно-правовой анализ 142

Самойленко Г. В.

Відповідальність перевізника за договором перевезення пасажирів: питання теорії та практики 144

Сіротов О. А.

Поняття та особливості правового регулювання робочого часу поліцейських 147

Скрипник В. Л.

Рекодифікація загальної частини цивільного права в контексті євроінтеграційних процесів 149

Софіюк Т. О.

Стан законодавства в царині авторського права та суміжних прав в Україні на сучасному етапі ... 150

Стариченко А. О.

Терміновий заборонний припис стосовно кривдника як спеціальний адміністративний примусовий захід протидії насильницьким проявам у сім'ї	152
Старожилова Н.П. Некоторые аспекты реализации права на труд и трудовой миграции в законодательстве Республики Казахстан	155
Стасюк О. М. Інститут виконавчих написів нотаріусів. вдосконалювати чи скасувати	158
Тіхонова М. А., Даневський І. А. Шлюб чи кондомініум – що обрати?	161
Халецкая Т. М. К вопросу о возрасте детей, обязанных содержать своих родителей	163
Церковна О. В. Деякі особливості послуги з охорони життя та здоров'я фізичної особи	165
Чорноус О. В. Медіація в трудовому праві: позитивний досвід	167
Шишка О. Р. Тлумачення цивільного законодавства України : деякі напрямки рекодифікації ЦК України	169
Яценко Т. П. Окремі питання реалізації права на працю на підставі трудового договору	172
Яцина В. Б. Щодо проблеми самостійності принципів судового керівництва та змагальності сторін в цивільному судочинстві	175
Зміст	179

Наукове видання

**ВПИЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК
НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА**

Матеріали Міжнародної
науково-практичної інтернет-конференції
28 лютого 2020 р.

Матеріали опубліковані в авторській редакції

Підписано до друку 01.03.2020. Формат 60х90/8. Папір офсетний.

Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк. арк. 15,4.

Наклад 100 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.

тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrVV1@gmail.com